

Arrest

nr. 350 698 van 22 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KÖSE
André Dumontlaan 210
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 2 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2026.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van (oud) artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 april 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 4 mei 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart de Bengaalse nationaliteit te bezitten, dient op 5 november 2011 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 10 april 2014 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Naar aanleiding van verzoekers beroep ingediend tegen deze beslissing weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in zijn arrest geveld op 23 juli 2014 met nummer 127 312 verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming werd door de commissaris-generaal op 13 januari 2015 niet in overweging genomen. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Ook verzoekers derde verzoek om internationale bescherming, ingediend op 30 november 2017, werd op 15 maart 2018 niet in overweging genomen. Het door verzoeker ingediende beroep tegen deze beslissing werd door de Raad op 3 september 2018 verworpen in zijn arrest met nummer 208 675.

Een vierde verzoek om internationale bescherming werd door verzoeker ingediend op 5 februari 2019. De commissaris-generaal nam op 11 juni 2019 een beslissing getiteld “*niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)*”. Er werd geen beroep ingediend tegen deze beslissing.

Op 9 december 2024 dient verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in.

Op 13 februari 2026 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing getiteld: “*Beëindiging van de behandeling van het verzoek*”.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 09/01/2026 werd verstuurd.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

2. Verzoekschrift en stukken

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing onder meer strijdig is met:

- “- de wettelijke vormvereisten inzake kennisgeving (art. 51/2 Vreemdelingenwet),*
- het recht van verdediging (beginselen van behoorlijk bestuur, art. 57/10/2 en 51/2 Vreemdelingenwet),*
- de onjuiste juridische toepassing van de niet-medewerking als afwijzingsgrond,*
- de artikelen 3, 6 en 13 EVRM,*
- de artikelen 1, 4, 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,*
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen,*
- de artikelen 7, 39/70, 49/3/1, 62 en 74/13 van de wet van 15 december 1980, alsook met de beginselen van behoorlijk bestuur, het beginsel van hoor en wederhoor en de zorgvuldigheidsplicht.”*

Verzoeker betoogt dat hij niet tijdig op de hoogte was van het verzoek om inlichtingen en daarom later gereageerd heeft op dit verzoek. Indien verzoeker naar Bangladesh of enig ander land zou worden teruggestuurd voordat zijn asielprocedure ten gronde is afgerond, zou hij zijn volledig belang bij de voortzetting van de procedure verliezen. Dit is in strijd met de beginselen van een eerlijk proces, zoals neergelegd in de artikelen 6 en 13 EVRM en in de artikelen 41 en 47 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie. Verzoeker stelt voorts dat hij het “*verzoek om inlichtingen*” niet per aangetekende zending ontving op zijn wettelijk opgegeven adres, zoals vereist door (oud) artikel 51/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Hij ontving noch de aangetekende zending, noch de nota om een aangetekende zending af te halen. Die nota kwam terecht in de brievenbus van zijn buurman die de nota veel te laat aan verzoeker heeft overgemaakt, zo stelt hij. De bestreden beslissing steunt voorts uitsluitend op het vermeende niet antwoorden binnen de termijn, zonder voldoende te onderzoeken of het verzoek wel correct aan verzoeker kenbaar werd gemaakt, noch werd rekening gehouden met door hem voorgebrachte bewijsstukken. Door het gebrek aan geldige (aangetekende) verzending werd verzoeker de mogelijkheid ontnomen om zich daadwerkelijk te verdedigen door tijdig te antwoorden. Verzoeker heeft steeds zijn medewerking verleend en was bereid de gevraagde inlichtingen te verstrekken zodra hij hiervan kennis had, aldus verzoeker. Tot slot voert verzoeker een betoog omtrent hoor en wederhoor en de motiveringsplicht.

Na de uiteenzetting van zijn middel vraagt verzoeker in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en hem het statuut van vluchteling toe te kennen, minstens om de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal voor nader onderzoek. In ondergeschikte orde vraagt hij de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal te hervormen en het statuut van subsidiaire bescherming toe te kennen.

Verzoeker maakt de bestreden beslissing met kennisgeving en de aanstelling van zijn raadsman door het Bureau voor Juridische Bijstand over.

3. Nota

3.1. Op 19 maart 2026 maakt de commissaris-generaal een *“NOTA Verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure”* over.

De commissaris-generaal meent dat verzoeker zonder opgave van een geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan de vraag om inlichtingen die zowel aangetekend aan hem als per e-mail aan zijn raadsman werd verstuurd en waarbij hij de kans kreeg om binnen de maand de motieven van zijn verzoek om internationale bescherming schriftelijk mee te delen. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker dan ook heeft nagelaten zijn medewerking te verlenen bij het onderzoek naar zijn verzoek en hij bovendien blijkt geeft van desinteresse in de asielprocedure, hetgeen onverenigbaar is met het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal is voorts van oordeel dat verzoeker geen geldige reden opgeeft voor het geen gevolg geven aan dit verzoek om inlichtingen. Immers, waar hij in zijn verzoekschrift stelt dat het bericht van aangetekende zending in de brievenbus van zijn buurman terecht is gekomen, die dit veel te laat aan hem heeft overgemaakt, beperkt verzoeker zich tot blote beweringen, zo wordt gesteld in de nota. De commissaris-generaal besluit dat aangezien verzoeker geen gevolg heeft gegeven aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden heeft opgegeven, op grond van (oud) artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet correct kon worden besloten tot de beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

3.2. Verzoeker maakt geen bezwaar tegen de behandeling via een louter schriftelijke procedure.

3.3. De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Beoordeling

4.1. De bestreden beslissing steunt op (oud) artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet, zoals in de bestreden beslissing duidelijk en expliciet wordt aangegeven: *“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.”*

Voormeld (oud) artikel 57/6/5, § 1, 2° bepaalt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen neemt een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming, met name indien :

1° (...)

2° de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft;

(...) ”.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel (oud) 57/6/5 in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“Een nieuw artikel 57/6/5 bepaalt de regeling inzake de (impliciete) intrekking of afstand van het verzoek zoals bepaald in artikel 28 van de richtlijn 2013/32/EU.

De zogenaamde “technische weigeringen” worden voortaan afgehandeld volgens deze bepaling.

Wanneer een verzoeker binnen de door de wet of bij koninklijk besluit bepaalde voorwaarden en termijnen, zonder geldige reden niet opdaagt op zijn gehoor, niet antwoordt op de vraag om inlichtingen, verdwenen is of zich onttrekt aan de meldingsplicht neemt de Commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming. Indien er voldoende elementen voorhanden zijn in het administratief dossier om tot een inhoudelijke beslissing te komen, kan de Commissaris-generaal eveneens een weigeringsbeslissing met toepassing van artikel 57/6, § 1 nemen.

(...)

Verder worden een aantal formele bepalingen met betrekking tot het afsluiten van asioldossiers ingeval van uitdrukkelijke afstand, vrijwillige en definitieve terugkeer naar het land van herkomst en verwerving van de

Belgische nationaliteit, overgeheveld van de artikelen 33 en volgende van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 naar artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° en 5° teneinde meer samenhang en duidelijkheid te verschaffen. Voortaan wordt in dergelijke situaties eveneens een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek genomen.

Wanneer een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming op basis van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° wordt genomen, kan de verzoeker een volgende asielaanvraag indienen die automatisch ontvankelijk zal worden verklaard met toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, voorzover er nooit eerder een inhoudelijke beoordeling van de nood aan internationale bescherming heeft plaatsgevonden. In de overige gevallen bedoeld in artikel 57/6/5, § 1 (afstand, vrijwillige en definitieve terugkeer, verwerving Belgische nationaliteit en overlijden van de verzoeker) kan er met zekerheid van uitgegaan worden dat de verzoeker geen nood (meer) heeft aan internationale bescherming.

De opsomming van de situaties in artikel 57/6/5 is niet exhaustief en sluit niet uit dat de Commissaris-generaal voor andere situaties waarbij er een gegronde reden is om aan te nemen dat de verzoeker zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij impliciet van dit verzoek heeft afgezien, het dossier afsluit en een beslissing tot beëindiging neemt. Dit bijvoorbeeld wanneer er twee verzoeken om internationale bescherming in hoofde van een zelfde verzoeker worden geregistreerd. In dat geval moet de Commissaris-generaal de mogelijkheid hebben om het dossier administratief af te sluiten. Ook de opsomming in artikel 28 van de richtlijn 2013/32/EU is niet-exhaustief, zoals blijkt uit het gebruik van de bewoordingen "met name". (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 125 - 126).

Artikel 28 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) luidt:

"Procedure ingeval het verzoek impliciet wordt ingetrokken of ingeval impliciet van het verzoek wordt afgezien

1. Wanneer er een gegronde reden is om aan te nemen dat verzoeker zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij impliciet van dit verzoek heeft afgezien, zorgen de lidstaten ervoor dat de beslissingsautoriteit beslist om hetzij de behandeling van het verzoek te beëindigen ofwel, mits zij het verzoek op basis van een toereikend onderzoek ten gronde overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU als ongegrond beschouwt, het verzoek af te wijzen.

De lidstaten kunnen met name aannemen dat de verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming impliciet heeft ingetrokken of dat hij er impliciet van heeft afgezien wanneer is vastgesteld dat:

- a) hij heeft nagelaten te antwoorden op verzoeken informatie te verstrekken die van wezenlijk belang is voor zijn verzoek zoals bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 2011/95/EU, dan wel dat hij niet is verschenen voor een persoonlijk onderhoud zoals bedoeld in de artikelen 14 tot en met 17 van deze richtlijn, tenzij hij binnen een redelijke tijd aantoont dat zulks te wijten was aan omstandigheden waarop hij geen invloed heeft;*
- b) hij is verdwenen, of wanneer is vastgesteld dat hij de plaats waar hij verbleef of werd vastgehouden, zonder toestemming heeft verlaten zonder binnen een redelijke termijn contact met de bevoegde autoriteit op te nemen, dan wel wanneer hij niet binnen een redelijke termijn heeft voldaan aan zijn meldingsplicht of aan andere verplichtingen tot kennisgeving, tenzij hij aantoont dat zulks te wijten was aan omstandigheden waarop hij geen invloed heeft.*

De lidstaten kunnen met het oog op de uitvoering van deze bepalingen termijnen vaststellen of richtsnoeren uitvaardigen.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat een verzoeker die zich opnieuw bij de bevoegde autoriteit meldt nadat een beslissing om de behandeling van zijn verzoek te beëindigen is genomen zoals bedoeld in lid 1 van dit artikel, het recht heeft te verzoeken dat zijn verzoek opnieuw in behandeling wordt genomen of om een nieuw verzoek te doen dat niet onderworpen is aan de in de artikelen 40 en 41 bedoelde procedure.

De lidstaten kunnen een tijdslimiet van ten minste negen maanden vaststellen waarna een verzoek niet langer opnieuw in behandeling kan worden genomen of waarna het nieuwe verzoek mag worden behandeld als een volgend verzoek en aan de in de artikelen 40 en 41 bedoelde procedure mag worden onderworpen. De lidstaten kunnen bepalen dat de zaak van de verzoeker slechts éénmalig opnieuw in behandeling kan worden genomen.

De lidstaten zorgen ervoor dat een dergelijke persoon niet wordt verwijderd in strijd met het beginsel van non-refoulement.

De lidstaten kunnen de beslissingsautoriteit toestaan de behandeling van het verzoek te hervatten in de fase waarin deze werd beëindigd.

3. *Dit artikel doet geen afbreuk aan Verordening (EU) nr. 604/2013."*

4.2. Verzoeker diende op 9 december 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

Uit het administratief dossier blijkt dat hij 42 documenten voorlegde (administratief dossier, deel 7 DVZ, "Overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten" d.d. 25 juni 2025).

Tevens bevat het deel 7 DVZ van het administratief dossier een "Interne nota/telefonische mededeling" d.d. 3 november 2025 waarin het volgende overzicht wordt gegeven:

"Betrokkene kwam voor het eerst bij ons op 25.06.2025 om een meervoudig verhoor af te leggen (vijfde verzoek). Betrokkene kampte al een tijdje met medische problemen en na het afnemen en het bespreken van de documenten om zijn verzoek te staven, besloten wij om betrokkene opnieuw te laten komen op 08.08.2025. Op 08.08.2025 kwam betrokkene opdagen om zijn verhoor af te leggen. Echter, door de aanhoudende medische problemen hadden wij besloten om betrokkene opnieuw te laten komen op 03.11.2025. Dit zou hem genoeg tijd geven om zich medische te laten behandelen. Op 03.11.2025 kwam betrokkene opnieuw om zijn verhoor verder af te leggen. Betrokkene verklaarde zich te hebben aangemeld bij het Rode Kruis om zich medisch te laten behandelen. Zij gaven hem medicatie en hadden hem gevraagd om verdere tests af te leggen in het ziekenhuis. Betrokkene verklaarde dat het ziekenhuis hem weigerde aangezien hij niet in het bezit is van een oranje kaart/identiteitsdocumenten. Vandaag, 03.11.2025, kampt de verzoeker nog steeds met ernstige medische problemen die erger blijken te worden.

De verklaring van de medische problemen zijn;

- Maagproblemen.
- Pancreasproblemen.
- Nierproblemen.
- Bloed bij de ontlasting.
- Aanhoudende koorts.

Betrokkene verklaarde zich enorm beperkt te voelen en zich onbekwaam te voelen om zijn verhoor af te leggen door zijn aanhoudende medische problemen. Betrokkene heeft geen raadsman maar verklaarde zich paraat om een advocaat te vinden die zijn relaas kan schrijven en zo snel mogelijk door te sturen naar het CGVS. De verzoeker uitte zijn wens om toch verhoord te kunnen worden door het CGVS om zijn documenten en relaas verder te kunnen staven. De verzoeker verklaarde ten einde raad te zijn.

De verzoeker was steeds aanwezig bij zijn verhoren bij DVZ maar is incapabel om zijn verhoor af te leggen. Dit is een korte samenvatting van de laatste maanden."

Een "Verzoek om inlichtingen" wordt verzonden op 9 januari 2026 (administratief dossier, stuk 3 Beslissing en deel 4 Bijkomende informatie).

Vervolgens neemt de commissaris-generaal op 13 februari 2026 de thans bestreden beslissing waarin staat te lezen:

"U heeft immers, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 09/01/2026 werd verstuurd.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen."

Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt evenwel dat op 8 februari 2026 namens verzoeker werd geantwoord op het schrijven waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing (administratief dossier, deel 4, Bijkomende info). Uit dit antwoord kan worden opgemaakt dat verzoeker de inhoud van het schrijven niet begreep daar hij de Nederlandse taal niet beheerst en om een vertaling heeft gevraagd aan zijn advocaat, doch niet heeft bekomen. Tevens wordt verwezen naar een contact met een “*service communale*”. Uit dit contact leidt men af dat documenten ontbreken uit Bangladesh en wordt toegelicht dat deze niet kunnen worden overgemaakt binnen de gevraagde termijn gelet de situatie in verzoekers thuisland. Er wordt gevraagd om een termijn van een maand om het document over te maken en tevens wordt verwezen naar de 42 documenten die reeds werden toegevoegd aan verzoekers dossier.

Op 9 februari 2026 antwoordt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker dient te antwoorden op de verzonden vragenlijst en dat deze zo snel mogelijk moet worden teruggestuurd. Een bijkomende termijn van een maand wordt niet toegestaan (administratief dossier, deel 4, Bijkomende info).

Amper enkele dagen later, op 13 februari 2026, neemt de commissaris-generaal de beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek, zijnde de *in casu* bestreden beslissing. In deze beslissing wordt met geen woord gerept over voormeld antwoord geformuleerd op 8 februari 2026, zijnde binnen de maand na het verzenden van het schrijven op 9 januari 2026 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen. Nochtans was de commissaris-generaal hiervan op de hoogte. Ook in de nota bewaart de commissaris-generaal hieromtrent het stilzwijgen.

De Raad herinnert er hierbij aan dat, zoals duidelijk blijkt uit de parlementaire voorbereiding aangaande voormelde bepaling en uit de bewuste bepaling van de richtlijn waarvan het de omzetting naar Belgisch recht vormt, de commissaris-generaal het dossier afsluit en een beslissing tot beëindiging neemt in situaties waarbij er een gegronde reden is om aan te nemen dat de verzoeker zijn verzoek impliciet heeft ingetrokken of dat hij impliciet van dit verzoek heeft afgezien.

Hier is echter geenszins sprake van zo'n situatie, doch integendeel.

Niet enkel werd wel degelijk binnen de maand geantwoord op het schrijven van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, bovendien wordt hierin ook verwezen naar de 42 (!) documenten die verzoeker slechts korte tijd voordien neerlegde en die inderdaad in het administratief dossier terug te vinden zijn, minstens wordt de neerlegging ervan bevestigd in het administratief dossier (administratief dossier, deel 5 Documenten en deel 7 DVZ, “*Overzicht voorgelegde identiteits- en reisdocumenten + ontvangstbewijs andere documenten*” d.d. 25 juni 2025). Tevens kan verzoekers wil tot medewerking in het antwoord van 8 februari 2026 worden gelezen, evenals in de hiervoor geciteerd “*Interne nota/telefonische mededeling*” d.d. 3 november 2025. Ook hieruit blijkt verzoekers interesse in de procedure.

De commissaris-generaal kan in zijn beslissing verzoeker, gelet op voormelde vaststellingen, dan ook bezwaarlijk ernstig verwijten dat zijn gedrag blijkt geeft van desinteresse in de door hem ingezette asielprocedure.

4.3. Gelet op het voorgaande, schendt de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel en dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 2.60, § 2 van de RvV-wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 februari 2026 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS